

مقدمه:

یکی از مهمترین مکانیسم های آسیب در بیماران دچار ترومای سوختگی وسیع التهاب است. نشان داده شده است که اقداماتی که سعی در کاهش سطح فاکتورهای اساسی پیش التهابی در این بیماران دارند، ممکن است بقاء را افزایش داده و بروز عوارض زودرس و دیررس را کاهش دهند. پنتوکسی فیلین دارویی شناخته شده از نظر مقابله با فاکتورهای پیش التهابی است. هنوز مشخص نیست آیا تجویز این دارو در بیماران دچار سوختگی ممکن است تاثیر سودمندی داشته باشد یا خیر هنوز مشخص نیست. این مطالعه در نظر دارد این قضیه را در بیماران با سوختگی بالای ۴۰٪ بررسی کند.

مواد و روشها:

در این کارآزمایی بالینی تصادفی شده در مجموع ۸۰ بیمار با آسیب سوختگی بالای ۴۰٪ سطح بدن بطور تصادفی به دو گروه ۴۰ نفری تقسیم و تحت درمان با پنتوکسی فیلین (۴۰۰ میلی گرم ۳ بار در روز) یا دارونما قرار گرفتند. سطح سرمی IL-6 و TNF α پایه و روزهای ۳، ۵ و ۷ بعد درمان بین دو گروه مقایسه شد. متغیرهای دیگر شامل مدت بستری بیمارستانی، مدت بستری در ICU، مدت تهویه مکانیکی و سرانجام بیماران طی بستری بیمارستانی بودند.

نتایج:

دو گروه از نظر سن، جنس و وسعت سوختگی همسان بودند. از نظر متوسط مدت بستری بیمارستانی، بستری در ICU و پیامد طی بستری تفاوت معنی داری بین دو گروه وجود

نداشت. با این حال متوسط مدت تهویه مکانیکی بطور معنی داری در گروه مورد کوتاه تر بود (۱/۴۲ روز در برابر ۲/۸۵ روز؛ $p=۰/۰۳$). هرچند در هر دو گروه سطوح سرمی IL-6 و TNF α بطور معنی داری طی بستری کاهش یافت، ولی افت سطح IL-6 در گروه مورد بطور معنی داری بارزتر بود ($p=۰/۰۱$).

نتیجه گیری:

پنتوکسی فیلین ممکن است در بیماران با سوختگی ۴۰٪ مدت تهویه مکانیکی را کاهش و روند افت IL-6 را تسریع سازد.

کلمات کلیدی: پنتوکسی فیلین؛ سوختگی؛ التهاب؛ TNF α ، IL-6